

der ogsaa var Tale om Kontortid, at de hævdede, at der for Udenrigsministeriet ikke kunde være noget at indvende imod, at man fik en fast Kontortid i Ministerierne paa 6 Timer, naar det blot blev betragtet som Minimum og ikke som Maksimum, thi dernede havde de selvfølgelig meget mere Arbejde. Men det har heller aldrig været saaledes, og jeg tror heller ikke, det vil blive saaledes fremtidig, at selv om der bliver fastsat en fast Kontortid paa 6 Timer for Ministerierne, skal dette betragtes som et Maksimum, der ikke maa overskrides, hverken for Embedsmændene eller for de lavere Tjenestemænd, uden at de skal have udbetalt Overarbejdspenge derfor. Det vil jeg bede de ærede Ministre om at have deres Opmærksomhed henvendt paa, ligesom selvfølgelig Finansudvalget og Lønningsudvalget vil have Opmærksomheden henvendt derpaa. Det hedder for Resten ogsaa, at Udbetaling af Overarbejdspenge aldeles ikke maa finde Sted, hvor saadant Arbejde unddrager sig Kontrol, og det vil det jo gøre paa mange Steder og særlig indenfor Udenrigsministeriet.

Jeg maa maaske her bemærke, at ganske særegent for Udenrigsministeriet er det, at dets Regnskaber overhovedet ikke revideres; der føres ingen anden Kontrol med Udenrigsministeriets Udgifter i det hele taget end den, de gensidig indenfor Ministeriet kan føre med hinanden, og selvfølgelig den, der føres gennem Statsrevisionen. Jeg anser det for ganske uforsvarligt og utilladeligt, at Udenrigsministeriet saaledes har et Regnskabsvæsen, som unddrager sig al Revision og Kontrol; det maa man bort fra.

Jeg skal i denne Forbindelse nævne, at vi jo har faaet indført en kritisk Revision med Hensyn til det meste af det, som hører ind under Ministeriet for offentlige Arbejder, idet vi har et Overrevisorat for Jernbane-, Post- og Telegrafvæsen, som udøver en kritisk Revision for disse „Væsener“s Vedkommende, hvad jeg ogsaa mener er rigtigt, fuldt forsvarligt og nødvendigt. Adskillige Ting under Ministeriet for offentlige Arbejder er imidlertid endnu ikke blevet Genstand for denne kritiske Revision, nemlig Statshavnene og Vandbygningsvæsenet, der dog, som Ministeren tidligere har lovet, vil blive lagt derind under dette Revisorat, og det venter jeg altsaa vil ske. Jeg skal henstille, at man samtidig gennemfører en kritisk Revision overfor alle disse mange smaa Institutioner, der sorterer under de forskellige Ministre. Selv-

følgelig mener jeg, at alle Ministeriernes Udgifter i det hele bør undergives en kritisk Revision paa samme Maade, som det nu finder Sted for Ministeriet for offentlige Arbejder.

Jeg vil endvidere hævde, at det maa være Rigsdagen, som har det afgørende Ord med Hensyn til Fortolkningen af Lønningsbestemmelserne. Vi har set et grelt Eksempel paa en Administrationsfortolkning af Lønningsloven. Den Fortolkning, som Justitsministeriet har givet af Begrebet „Grundløn“ i Loven om Tjenestemandslønningerne, har været fremme her i Rigsdagen under Forhandlingerne om Lærerlønningsloven efter en Forespørgsel fra det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen). Ikke alene den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Kofod), men ogsaa den højtærede Finansminister har under Lærerlønningslovens Behandling erklæret, at selvfølgelig kunde der under Benævnelsen Grundløn ikke indbefattes det, som Justitsministeriet vilde indbefatte derunder, nemlig de forskellige Tillæg, Konjunktur- og Dyrtingstillæg, som er nævnte senere i Loven. Det er mig en Gaade, maa jeg sige, hvorledes et juridisk Ministerium kan komme til en saadan Fortolkning af denne Lovbestemmelse, thi er der noget, som er klart defineret i Tjenestemandslønningsloven, er det Begrebet „Grundløn“. Det nævnes saa ofte, at formentlig intet Menneske, som læser denne Lov igennem med nogenlunde Eftertanke, kan være i Tvivl om, hvad der forstaaes ved Ordet Grundløn, og det forekommer mig ganske umuligt, at man kan komme til det Resultat, at under denne Benævnelse kan henføres saa flygtige Lønningsdele som Konjunktur- og Dyrtingstillæg, der muligvis slet ikke eksisterer om et Par Aar. Konjunkturtillægget gælder jo kun for et Aar, og Dyrtingstillægget vil forsvinde, hvis vi skulde være saa lykkelige at komme ind under normale Prisforhold her i Landet, saa jeg begriber ikke, at nogen kan ville slaa fast, at denne Del af Lønnen henregnes under Grundløn; jeg haaber derfor, at Justitsministeriet til sidst maa komme til et andet Resultat, men det forbyrder mig at efter at denne Diskussion er ført her i Tinget og Ordføreren for Lovforslaget om Tjenestemandslønningerne og selve Finansministeren har givet en fuldstændig Forklaring af, hvad der skal forstaaes ved Grundløn, er der, efter hvad jeg har erfaret, udgaaet en ny Bekendtgørelse fra Justitsministeriet til Amtmændene til Publicering blandt By-